

Εὐ-
 γὰρ σπουθίον εὐ-
 ρεμίαυ τοῦ οἰκίαν, καὶ
 τρυγῶν νοοσίαν ἐαυ-
 τῆ, ὅθι σὺ τὰ νοοσίαι-
 αὐτῆ, τὰ θυσιασθηῶ-
 σὺ κῦριε τῷ δυναμέ-
 ων, ὁ βασιλεύς μου, καὶ
 ὁ θεός μου.

Μακάριοι οἱ λαοί
 πάντες ἐν τοῦ οἴκῳ
 σου, εἰς τὸς αἰῶνας τῷ
 αἰῶνων ἀνεσώσισε.

Μακάριος ἄνθρωπος
 ὅστις ἀντίληψις αὐτῶ
 πρὸς σὺ, ἀναβάσας ἐν
 τῷ λαῷ σου αὐτῶ.

Διέθετο, εἰς τὴν κοί-
 λαν τῶ κλυθμῶν
 σου, εἰς τὸν τόπον ὅπου
 ἐθετο, ὅτι ἡ εὐδαιμονία
 εἰσὶν ὁ νομοθετῶν.

Fuit autem torcular car-
 men in uindemia, cantatum
 in festiuitatibus septimi men-
 sis pro commendatione ueri
 cultus Dei. Magnificè com-
 mendat auditum uocalis uer-
 bi Dei, usum sacramentorum
 et sacrificiorum, ad cuius
 presentem conspectum desi-
 derio flagrat, adeoq; languet.
 Scit absens. Patheticè queri-
 tur à minore, passeribus et
 hirundinibus licere aduolare
 et nidulare ad tabernaculū:
 sibi autem, qui est eius dome-
 sticus, non licere conspicere
 et ingredi. Epiphonemate
 prædicat beatos, qui tam pro-
 pitium et auxiliarem Deum
 habent, ut liberè liceat illis in-
 teresse sacris actionibus, si-
 mul canere, inuocare, et lau-
 dare Dominum. Et quamuis
 hoc difficile, adeoq; impossi-
 bile uidetur fore in exilio con-
 stituti: Vtiq; tamen Domi-
 nus inueniet ei difficultati fa-
 cilitatem.

πορεῖ-

ii 4